

Задзвонили у Констанці
Рано у всі дзвони.
Збирали ся кардинали,
Гладкі та червоні,
Мов бугаї в загороду,
І прелатів лави,
І три папи, і баронство,
І вінчані глави.
Зібрали ся мов Іуди
На суд нечестивий
Против Христа. Свари, гомін,
То реве то виє,
Як та орда у таборі
Або Жида в школі...
І всім разом заціпило!...

Мов кедр серед поля
Ливанського, у кайданах
Став Гус перед ними
І окинув нечестивих
Орліми очима.
Затрусились, побіліли,
Мовчки озирали
Мученика.

»Чого мене,
Чи на прю позвали?
Чи дивить ся на кайдани?«
— »Мовчи, Чеше смілий!«
Гадюкою зашипіли,
Зьвірсм заревіли.
»Ти єретик! ти єретик!
Ти сієш розколи!
Усобища розвиваєш,
Сьвятійшої волі
Не приймаєш!«

— »Одно слово!«
— »Ти Богом проклятий!
Ти єретик! ти єретик!«
Ревіли прелати:
»Ти усобник!«